

Pretulu

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimisu cu post'a in laintrulu monarchiei pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — In strainatate pe 1 anu 10 fl. séu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. séu 11 franci. — Numéri singuratici se dau câte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu si literariu.

Anulu VI.

Ori-ce inserate,

se platescu pe serie séu linia, cu litere merunte garmondu, la prim'a publicare câte 7 cr., la a dou'a si a trei'a câte 6 cr. v. a. si preste aceea 30 cr. de timbru la tesaurulu publicu.

Prenumeratiunile se potu face in modulu celu mai usioru prin assemnatiunile postei statului, adressate de a dreptulu la Redactiunea Diariului

„Observatoriulu“ in Sibiu.

Nr. 103.

— Sibiu, Mercuri 28/9 Ianuariu.

SIBIU

1883.

„Observatoriulu“

Diariu politicu, national-economicu si literariu va intra cu 1/13 Ianuariu 1884 in anulu alu 7-lea alu activitatiei sale.

Program'a acestui organu de publicitate este si remane aceeași nestramutata, nealterata intru nimicu, precum s'a prezentatu ea lectoriloru in 1/13 Ianuariu 1878 adeca inainte cu siese ani. Remane aceeași, pentrucă din câte evenimente s'au rostogolitu in acestu periodu preste patri'a noastră comuna, preste poporulu nostru si chiaru preste monarchi'a intréga, nici-unulu nu a fostu de natura cá, anume in cestiumi strictu politice si nationali se o póta modifica cátsusi de puçinu, ci tocma din contra, dupace situatiunea noastră ajunse din reu in mai reu, se intielege usioru cá perseveranti'a pe langa aceeași programa ni se impuse de sinesi in modu cu atátu mai imperiosu, cu cátu de atunci încóce postulatele si conditiunile de viétia politica si nationale cerute pentru poporulu romanu, stravechiu locuitoriu in acésta monarchia, au fostu specificate si formulate la intielesu pentru tóta lumea, de cátra o conferentia compusa din 153 barbati fruntasi, alesi inadinsu si adunati la unu locu spre a da espressionu vointiei generale.

In analis'a programei noastre din Ianuariu 1878 diceamu intre altele:

„Ni s'a intemplat se damu preste destui straini de aceia, carii dupace tínu cu noi, cum amu dice examenu rigorosu, in fine ne si mai intréba: Câte foi periodice aveti voi? Nici-unu respunsu nu póte fi mai confusu decâtu acesta. Pas' de'i arata cai pe parati; dara strainulu scie se mérga la posta cá se'si ia unu catalogu si se'ti rosiesca cu elu nasulu, apoi se'ti tína din nou lectiune aspra: Bine, cum credeti voi cá veti esi dintru intunecime, déca nu tineti nici macaru diarie câte tínu pe airea 200 mii de locuitori? Déca nu aveti diarie, care alt'a este lectur'a vóstra?“

„Din tóte acestea invetiamu, cá campulu de activitate alu pressei noastre patriotice si cu atátu mai virtosu alu celei romanesci este asia de vastu si asia de puçinu cultivatu, in cátu totu ce a produsu

press'a noastră periodica de ani patrudieci încóce, abia se póte considera cá unu inceputu, cá o spargere de agru, de si grasu, dara fórté intielenitu si setosu de apa din ceriu. Pe cátu tímpu nu ne vomu canóscé noi insine tóte conditiunile noastre actuali de existentia, nu vomu fi in stare de a informa nici pe altii; éra ne implinindu acésta datorintia cátra societatea européna, nu avemu dreptulu se ne vaieramu cá altii se uita la noi preste umeri si stau se tréca la ordinea dilei, adeca se'si védia de alte afaceri.“

Astadi dupa siese ani, in locu de a sterge unu singuru cuventu din acelea observatiuni, mai adaogemu acestea:

Press'a este recunoscuta in tóta Europ'a cá una din poterile cele mari, care domina si gubernata popórale. Daca romanii nu se voru interessa de press'a loro periodica si preste totu de productele proprii literarie; daca nu o voru sustinea si perfectiona si nu'si voru apara ei insii prin trena caus'alu loro cutóta perseveranti'a, se fia convinsi cá acea cauza prea drépt'a si sacra, va fi perduta, viitoriulu loro inmortantatu si numele loro devenitu obiectu alu unei compatimiri despretiuitórie.

Precum in alte câteva tieri, asia si in patri'a noastră lupt'a pentru existentia a luat u proportiuni ne maicunoscute pàna acum in istori'a omenimei, inse cu acea distinctiune essentiala, cá aici sub mase'a reu alésa a ideei si integritatii statului unu fanatismu nationalu mai intensivu si mai infuriatu chiaru decâtu celu religiosu de odinióra, tíne spiritele in agitatie si turburare permanenta, atítia ura, turbura pacea publica si privata a locuitoriloru tieri. Red.

Pretulu abonamentulu la acestu diariu se afla in fruntea lui 8 fl. v. a. pe 1 anu, 4 fl. v. a. pe 6 luni.

Asemnatiunile se adresséda de a dreptulu la redactiune Sibiu strad'a Urediului Nr. 25. Etagiulu I.

Foisiór'a „Observatoriului“.

Reuniuni, scóle.

Pentru-cá unu poporu subjugatu politicesce se-si elupte drepturile sale calcate in picióre si se se avente la unu venitoriu mai bunu, are lipsa de barbati destepti si devotati binelului comunu, de femeii cu consciinti'a chiamare loro si de o junime morala si bine educata.

Déca vomu referi aceste la poporulu nostru romanu si ne vomu intrebá, are elu acesti trei factori necessari, ni potemu responde mangaiati, cá dupa cercustarile in care traimu si dupa vitregimea sortei ce ne apésa, nu ne lipsescu cu deseversire.

Avemu barbati, cari sciu luptá cu tóte armele legali si cu totu devotamentulu pentru ridicarea nostra din pulverea, in carea prin „intra si sila, violene uneltiri“ amu cadiutu de atáta amaru de tímpu, si cari in consciinti'a dreptatei causei ce apara, sunt atátu de tari, încátu cu dreptu cuventu li-se póte aplicá adagiulu lui Horatiu: „Si fractus illabatur orbis, impavidum ferient ruinae“. (Déca lumea aru stá se se cutrospeca pe ei, ruinele ei i-aru loví neinfriati.) — Dorere inse, nu puçini avemu si de aceia, cari in locu se faca servitiu bunu mamei, carea i-a laptatu la sinulu ei, apropiá cutítulu de grumadiulu ei, musca acelu sinu ce i-a crescutu, se facu instrumentu vilu alu uneltiriloru vrasmasie pentru câte unu „osu de rosu“, se facu vendiatori ai sangelui propriu, inse pentru-cá si mai multu se ne convinga despre adeverulu esprimatu de eminentele bardu alu Bucovinei D. Petrino in sententi'a sa multu insemnatoria, cá: „Unde e aproape Juda, nu-i departe nici Christosu.“

Déca inse nu ne potemu laudá cá avemu pe totu atáte femeii bine educate, matróné, cari se'si canóscá poterea si missiunea de a regenerá pe unu poporu aservitu de seculi, dar inse redesteptatu si nisuitoriu spre unu venitoriu maretiu, este cá pàna mai deunadi ne-amu ingrijitu fórté puçinu de crescerea loro.

E cu scutu rolulu femeii pentru fericirea omenirei in genere, pentru aceea si educatiunea trebe se-i fia asia ingrijita, cá se póta corespunde sublimei sale meniri.

Femei'a romana are missiunea ce a implinutu-o femeii italiana. O distinsa femeia italiana dise despre noi: Romanii au a-se renasce prin iubire. Itali'a in mare parte are de a multimi femeii renascerea sa.*) Itali'a avú mame, cari diceau copiiloru: „mergeti a combate pentru libertatea italiana! Dumnedieu ve binecuvintédie“; avú femei cari diceau barbatiloru: „dorescu cá copii miei se crésca sub radiele binefacatorie ale sórelui libertatei, se lucre, se combate pentru rescumperarea Italiei;“ amante cari diceau adoratoriloru: „acelu ce nu iubescu libertatea Italiei, nu e demnu de amorulu meu, mergi combate pentru salvarea mamei comune si in schimbu vei avé ánim'a mea.“

Asia dara ne trebuescu Corneliu, cá se ne nasca si crésca Grachi, ne trebuescu Veturiu, cá se ne inmoie pe Coriolanii nostri, ne trebuescu mame de ale lui Stefanu celu mare, cá se scótia dintru noi lasitatea.

Avemu si de aceste, nu inse in numerulu doritu, si pe cátu ne cresce bucuri'a vedindu cum unele luca cu celu mai mare successu la edificulu maretiu alu nationalitatei si cá Vestalele de odinióra pazescu foculu sacru alu consciintiei nationali, pe atátu ánim'a ni-se stringe, candu vedemu pe altele, vedemu necunoscuandu-si missiunea si neubindu-si limb'a, acelu tesauru ereditu

*) Rogamu si aci pe domni din generatiunea noua, cá voindu a imita in limba si stilu pe contimpurarii densiloru din Romania, se aiba unu ochiu mai criticu. Un'a este a multiami, gratias agere, si cu totulu altu-ceva e a multimi, adeca a indestula satisfacere, usitatu pàna inainte cu 10—20 ani in acestu intielesu numai in Munteni'a, éra de atunci confundatu si incurcatu mereu cu multiami. Candu multiamimu cuiva pentru ceva, dicemu óre Multium dtale? De candu exista romani in Dacia, ei au disu totudeauna: Multiam, multiamescu, multiamimu si multiamita, pe care nu o au intunecatu cu doi „u“ surdi. Red.

dela strabuni si aperatu de acestia mai multu decâtu chiaru viet'i'a dupa marturisirea istoriculu Bonfiniu, despre carele Herder marele filosofu germanu dice: „Déca cineva iubescu mai multu o alta limba, decâtu sunetele dulci ale limbei mamei sale, nu este demnu de numele de omu.“

Inse vin'a nu cade pe ele, ci pe lips'a de crescere, séu mai bine, pe crescerea gresita data loro in scóle straine, cátu si a casa. Că-cí déca noi voimu se se implinésca cuvintele profetice ale femeii italiane (si lauda Ceriului ele au inceputu a se implini, activitatea cátoru-va prea stimate dómne pentru promovarea invetiamentului ne dovedescu acésta), déca poteau asteptá dela femeii'a romana unu lucru atátu de mare, trebe se ne ingrijimu si se facemu totu posibilulu pentru crescerea ei. Spre acestu scopu inse avemu necesitate de scóle, de scóle nationali, in cari femeii'a romana se invetie a canóscé istori'a strabuniloru sei, cá se canóscá cine este, din cine se trage si in cotro are se tientésca!

Invetiatiulu professoru A. D. Xenopolu dice in lectiunea de deschidere a cursulu de istori'a Romaniloru: „Déca istori'a in genere te face se iubesci omenirea, istori'a poporului din care faci parte, va deschide ánim'a ta cátra densulu. Nu este deci potere, care se invetie mai tare patriotismulu, decâtu istori'a propriulu teu poporu. Nu este deci mijlocu mai puternicu de a asigurá traiulu seu indelungatu in omenire si conclucerea sa la isbandile civilizatiei, decâtu studiulu istoriei sale.“

In fati'a unoru astu-feliu de marturisiri ale sciintiei me simtiescu indreptatitu a intrebá, au dela scólele straine se asteptamu femeii bine educate, otielite cu simtiu nationalu, in strate cu iubirea limbei, a nationalitatei sale, a portulu nostru si a datineloru noastre, pe candu ele in scólele straine nu audu odata unu cuventu de bine, unu cuventu de lauda despre gintea loro si de totu ce-i propriu aceleia, ci totu numai cuvinte de blamu, innegrire si injosire asia, cátu plapand'a fiintia nu arareori trebe se inrosiesca de cele ce aude din rostulu professorulu seu, cá ea apartíne unu

